

huat hæræzs höfþingin fik buþ ællar eigh, ælla han hafþe san forfall, ælla þæn, sum i hans staþ ær. Hauær huatske han ælla þæn i hans staþ ær forfall, böte fiuratighi mærkær; þa taki malsæghandin atta örtughur ok þrættan mærkær ok samuleþ kunungur ok hæræþe. 5

III. Um æn inlændingær dræpær inlænding, ok huru uitna skal drapara ælla stæmna.

Nu dræpær inlændingær inlænding; þæn, sum drap, han hauær frihuggit friþi sinum ok allu þy firi huggit, sum han a innan lanzs ok laghsaghu for utan eghn sinne. Þa 10 ma drapara ennæt þing stæmna ok a första þingi friþsökia han. Þæt skulu tue mæn uita, at han ær sandær at þy drape; þæt skulu andre tue uita, at þæt uar skærskutat a sama dagh ok sama döghni, sum atte ok lagh uaru; þriþiu tue þæt uita, at hanum uar laghlika þing stæmt firi 15 sina sanna gærþ; þæt skulu uara böndær ok boande mæn. Þæn a annars bo beta, sum sinu hauær uidh hættu, ekki löska

4. Örtugh, örtogh f., pl. -ar, -ær l. -r; formen örtughur här bör icke fattas såsom svag dekl. f. pl. (nom. sing. vore då örtugha, hvilket icke förekommer), utan är = örtughr d. v. s. det inskjutna u är svarabhaktivokal, jfr kumungur å följande rad.

6. Inlændingær m. o: inom landskapet född eller bosatt; så alltid i ÖGl. Uttrycket nytjas ock i Söderm.L. och i M.E.L.L., men i bet. svensk man i motsats till utlændinger, utlændzker mæþer.

9. Firiugga vb. tr. med dat. Genom huggande förvärka; likartade äro firiköpa, -liggia, -næma, -sitia, -sticæla, -vraka o. a. genom köp etc. förvärka.

11. Angående hvad med ennæt þing förstas se ofvan sid. 33a.

Beträffande ordets etymologi anmärker Schlyter riktigt mot Ihre (och Rydqvist), att det ej kan vara d. s. s. isl. einnæbr: en natt gammal, men hans egen åsikt, att ennæt är = isl. einart af einarðr: orubblig, enkel är lika oantaglig bl. a. därför att omljudet (æ) blir oförklaradt, se en uppsats af Noreen i Arkiv VI s. 380. Enligt honom är ordet identiskt med fht. einazzi, som ligger till grund för nht. einzig.

14. Öfvers. som det borde och lag stadgade (egentl. var).

16. þæt d. v. s. dessa vittnen.

17. Beta (isl. beita) vb. tr. 1) Jaga. 2) Förfölja med rättgång, lagsöka. Öfvers. den [äger rättighet] att annans bo med rättegång antasta, som har